

ՄՈՎԱՅԻՄ ՎՐԴ. ՈՍԿԵՐԻՉԵԱՆ, ԽՍՐԲԵՐԴՅԻ.—Մբ. Ծ. 1860ին. Զո. 1892ին. Տփ. (1896-1901). ՏԲ. (1901-1905). Առ. Անտիոքի և Լաուդիկէի (1909-1915). Կը տարագրուի Անտիոքէն Ս. Յակոբի վանքը 1915ին. Ներքին Քարգման (1916-17). Բ. անգամ Առ. Լաուդիկէի (1919-1920). Կը վախճանի Լաուդիկէի մէջ 1920ին:

ՄՈՎԱՅԻՄ ՎՐԴ.—Մբ. ՏՌ. 1680ին:

ՄՈՎԱՅԻՄ ՎՐԴ.—Մբ. Յովակիմ պարքի կողմէ միաբան վարդան վրդի հետ 1791ին պատուիրակ կը կարգուի Ռուսաց Կատարինէ կայսրուհիին և Հերակլ Վրաց թագաւորին մօտ, մատուցանելու համար Պատրիարքին ընծաները և Օրինւորեան գիրերը. բաց աստի, Պատրիարքին կողմէ կը տարուի Կատարինէ կայսրուհիին համար կենաց փայտի մասունքը պարունակող ոսկի խաչ մը. որպէս զի կայսրուհին հարկ եղած թոյլատուութիւնը չընորհէ Երուսաղէմի նուիրակներուն և իր պաշտպանութեան տակ առնէ զանոնք (Ժպն. հատ. Բ. էջ, 118):

ՄՈՒՇԵՂ ՎՐԴ. ՈՍԿԵՐԻՉԵԱՆ, ԵՐՁՆԿԱՅԻ.—Մբ. Ծ. 1875ին. աշկ. Եէտի Գուլէի Ազգ. Որբանոցին. Զո. 1909ին. Ժամարար Յոպպէի (1910-1918). Տփ. 1922ին, մինչև ցայժմ կը վարէ նոյն պաշտօնը, 1925է սկսեալ անգամ ՏՆ. Ժողովի:

ՄՈՒՍԱ ԵՒ ՆՈՒՊԱՐ. — 1534ին Ս. Յակոբի վանքին երկու հայազգի վիճիչները՝ որ վանքին կողմէն նոյն տարին Երուսաղէմի մէջ դատարանի միջոցաւ պայմանագրութիւն մը կը կնքեն Հրէից եւ տեղացի քրիստոնէից ներկայացուցիչներուն միջեւ, համաձայն Եգիպտոսի Քէյդ-Պէյ Սուլթանի (1468—96) հրովարտակին, որ ըստ առաջնոյն կ'արգիլէ Հրէից Ս. Յարութեան տաճարին, Հայոց Ս. Յակոբի վանքին և Սիօնի վանուց առջևէն անցնելը. (Տե՛ս յիշատակարանին մամուլձակահ թարգմանութիւնը, La Terre Sainte, Գ. տարի 15 Փետր. 1923):

ՄՈՒՐԱՏ (մնճ.) ԲԱՂԻՇԵՅԻ. — Քարգման Ս. Յակոբի վանքին. (1835—+1850):

ՄՈՒՐԱՏ ԻՇԽԱՆ ԶՄԻՒՌՆԻՍԻ.— 1816ին կը փեսայանայ Թէոդորոս պարքի զանձապէս եւ Երուսաղէմացի Հաննէ վրդի ցեղէն Երուսաղէմացի Պետուրին (Գէորգ Պօտուռեան). Մուրատ իշխան ինքն ալ կը վարէ նոյն գանձապետութիւնը. էտիրնէցի